

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi U. A. - Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym
w R.

o stwierdzenie niezgodności z prawem

postanowienia Sądu Okręgowego w G.

z dnia 15 lipca 2003 r.

z wniosku Skarbu Państwa - Urzędu Skarbowego w R.

przeciwko dłużnikowi Syndykowi Masy Upadłości Zakładu Remontowo -

Budowlanego R. P. Sp. z o.o. w R.

o egzekucję świadczeń pieniężnych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 26 stycznia 2006 r.,

1) odrzuca skargę;

2) zasądza od U. A. na rzecz Syndyka masy upadłości Zakładu Remontowo-Budowlanego R. P. - spółki z o.o. w R. kwotę 120, zł (sto dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego.

Uzasadnienie

Prawomocnym postanowieniem z dnia 15 lipca 2003 r. Sąd Okręgowy w G. odrzucił zażalenie Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w R. od postanowienia Sądu Rejonowego w R. z dnia 11 marca 2003 r.

W skardze z dnia 15 lipca 2005 r. Komornik Sądowy domagał się stwierdzenia niezgodności z prawem postanowienia z dnia 15 lipca 2003 r., zaskarżonego w całości. W skardze zarzucił naruszenie prawa procesowego, w szczególności art. 770 k.p.c. oraz art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z dniem 6 lutego 2005 r. znowelizowane zostały przepisy kodeksu postępowania cywilnego, ponieważ ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2005 r., Nr 13, poz. 98, dalej - ustawa z dnia 22 grudnia 2004 r.) w tytule VI księgi pierwszej części pierwszej tego kodeksu dodano dział VIII, zatytułowany „Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia” (art. 424¹ - 424¹²). Wprowadzenie do kodeksu postępowania cywilnego nowego rodzaju postępowania przed Sądem Najwyższym wiąże się z dokonaną - ustawą z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 162, poz. 1692; dalej - ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r.) - nowelizacją kodeksu cywilnego w zakresie uregulowania odpowiedzialności organów władzy publicznej za szkodę wyrządzoną niezgodnym z prawem jej działaniem. Przepis art. 417¹ § 2 znowelizowanego kodeksu cywilnego stanowi bowiem, że jeżeli szkoda została wyrządzona przez wydanie prawomocnego orzeczenia lub ostatecznej decyzji, jej naprawienia można żądać po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu ich niezgodności z prawem. Odnosi się to również do wypadku, gdy prawomocne orzeczenie lub ostateczna decyzja zostały wydane na podstawie aktu normatywnego niezgodnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą. W sytuacji określonej w tym przepisie ustawodawca uzależnił więc możliwość dochodzenia naprawienia szkody

od uprzedniego stwierdzenia we właściwym postępowaniu, że orzeczenie nie było zgodne z prawem.

Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r., nowelizująca przepisy kodeksu cywilnego w zakresie odpowiedzialności Skarbu Państwa za szkodę wyrządzoną przez niezgodne działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej (art. 417-421), weszła w życie w dniu 1 września 2004 r. Z kolei ustawa z dnia 22 grudnia 2004 r., ustanawiająca przewidziane w art. 417¹ § 2 k.c. „właściwe postępowanie”, czyli możliwość wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424¹-424¹² k.p.c.), zaczęła obowiązywać od dnia 6 lutego 2005 r. Wobec braku odpowiedniego przepisu intertemporalnego w ustawie z dnia 22 grudnia 2004 r. oraz zważywszy, że zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r., do zdarzeń i stanów prawnych powstałych przed dniem wejścia w życie tej ustawy stosuje się art. 417, 419, 420, 420¹, 420² i 421 k.c. w dawnym brzmieniu, trzeba przyjąć, iż odpowiedzialność państwa unormowana wart. 417¹ § 2 k.c. wchodzi w grę w odniesieniu do orzeczeń wydanych począwszy od dnia 1 września 2004 r.

W tej kwestii wypowiedział się Sąd Najwyższy w uchwale siedmiu sędziów z dnia 26 października 2005 r. III BZP 1/05 i nadał uchwale moc zasady prawnej. Sąd Najwyższy stwierdził mianowicie, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424¹ k.p.c.) przysługuje od orzeczeń, które stały się prawomocne od 1 września 2004 r.

W tej sytuacji, skoro zaskarżone postanowienie zostało wydane 15 lipca 2003 r., należy przyjąć, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna (takie też stanowisko Sądu Najwyższego zostało wyrażane w postanowieniu z dnia 12 lipca 2005 r., I CNP 1/05).

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę (art. 424⁸ § 1 k.p.c.), zasądzając na rzecz uczestnika - Syndyka Masy Upadłości Zakładu Remontowo-Budowlanego R. P. Sp. z o.o. koszty postępowania według norm przepisanych.